

PASUUNA

Hengellinen sodankäynti

Daniel avautuu vihdoin! (Luku Neljä)

- Gerald Flurry
- [7.6.2023](#)

Jatkoa: [Kaksi hävityksen kauhistusta](#)

Vaikka suurin osa Danielin kirjasta on tallennettu profetiaksi tänään meidän aikaamme varten, se kertoo myös Danielista itsestään ja Jumalan Danielille asettamasta tehtävästä. Danielin kirja luvut 9 ja 10 ovat hyvät esimerkit. Tarkastellaan, millaista hengellistä sodankäyntiä Daniel joutui käymään saatanaalisia voimia vastaan.

"Hänen [kuningas Dareioksen] ensimmäisenä hallitusvuotenaan, minä, Daniel, *kirjoituksista* huomasin vuosien luvun, josta Herran sana oli tullut profeetta Jeremialle, että Jerusalemi oli oleva raunioina seitsemänkymmentä vuotta" (Dan. 9:2). Etevä Daniel sai ymmärryksen kirjoituksista, koska opiskeli ahkerasti. Jumala tahtoo, että me ponnistamme Danielin lailla ja ymmärrämme profetiat perin pohjaisesti, mikä tarkoittaa ahkeraa, harrasta opiskelua. Jumala vaatii, että opiskelemme ymmärtääksemme vakavasti!

TB_FI

"Ja minä käänsin kasvoni Herran Jumalan puoleen hartaassa rukouksessa ja anomisessa, paastossa, säkissä ja tuhassa" (jaa 3). Daniel rukoili ja paastosi–nöyrällä asenteella. *Danielalmistautui ottamaan vastaan ilmestyksen*–pyrkien poistamaan *oman itsensä* tieltä täysin. Ja niin Jumala avasi Danielin mielen ja antoi tarvittavan tiedon.

"Minä rukoilin Herraa, Jumalaani, tunnustin ja sanoin: Oi Herra, sinä suuri ja peljättävä Jumala, joka pidät liiton ja säilytät laupeuden niille, jotka sinua rakastavat ja noudattavat sinun käskyjäsi" (jaa 4). Daniel rukoili ensin Jumalaa. Huomaa, että Daniel ymmärsi, että Jumalan rakastaminen tarkoitti Jumalan käskyjen noudattamista.

Danielin rukous jatkuu: "Me olemme syntiä tehneet, olemme väärin tehneet, olleet jumalattomat ja uppiniskaiset; me olemme *poikenneet pois* sinun käskyistäsi ja *oikeuksista*" (jaa 5). Näetkö, kuinka Daniel lähestyi Jumalaa? Daniel rukoili *me*-sanaa käyttäen. Hänen kansansa oli *poikennut pois* Jumalan käskyistä ja oikeuksista. Vaikka Daniel itse ei ollut hylännyt Jumalaa, hän tiesi, että kansa oli hylännyt Jumalan. Nämä ihmiset poikkesivat pois Jumalan käskyistä ja tuomioista, mikä ilmaisee, että itse asiassa he poikkesivat Jumalan lakia tänä lopunaikana opettaneesta–vanhurskaita tuomioita tehneestä. (Jakeen 5 *oikeuksia*-sana merkitsee *päättöksiä*, *Jumalan lakiin perustuen, jotka ovat sitovia*)

Daniel puhuu liitosta, käskyistä ja Jumalan hallituksesta. Voimallinen työ vaatii, että joku tekee *tuomioita* Jumalan avatessa ovia vaatien auktoriteettiasemaa. Jumalan Filadelfian seurakunta tuottaa runsaasti hedelmää, koska omaamme Jumalan hallituksen! Avoimista ovista läpi käyminen edellyttää *tuomiota*, auktoriteettiaseman omaavilta tehdä päätöksiä. Jumalan huonetta ei voi rakentaa ilman Jumalan hallitusta. Vailla kokonaisvaltaisen auktoriteetin omaavaa yhtä miestä toimi epäonnistuu sataprosenttisesti. Oikea hallitus on elintärkeä: ilman oikeaa hallitusta me emme hallitse maapallolla!

Dan 9:5 kertoo meille, mitä Jumalan seurakunnassa tapahtui tänä lopunaikana. H. Armstrongin tuomiot sitovat meitä. Jumala tuomitsee seurakuntansa, joka "poikkesi pois" apostolin antamista "oikeuksista". Jos H. Armstrong halusi *Ikuisten aikojen salaisuus* -teoksen tavoittavan mahdollisimman suuren yleisön, eikä hänen tuomionsa sido tänään Jumalan omia? Muista, että *jokapäiväinen* on myös "jatkuva". Eikö meillä ole sitoumus *jatkaa* työtä Elian tahdon mukaisesti? Jumala antoi viestin H. Armstrongille, joka esitti sen muille ihmisille, mikä tuotti runsaasti hedelmää.

Se, että yksi ihminen omaa auktoriaseman, sisältää tietenkin riskin, mutta vaara poistuu kun johtajaa johtaa *Kristus*. Jumala on antanut meille kauniin hallitusmuodon, meidän tehtävämme on pitää kiinni Päästä, meistä huolen pitävästä Kristuksesta.

Laodikealaisryhmät yrittävät perustella Jumalasta poikkeavaa hallitusmuotoa. Eräs laodikealainen esitti, että Jumalan seurakunnan on määrä kehittää *itse oma* rakenteensa, koska Jeesus ei opettanut opetuslapsilleen seurakunnan hallitusrakennetta.

Eikö opettanut?

Meidän täytyy iskostaa hallitus! Valmistaudumme hallitsemaan maailmaa. Ellei hallitusta aseteta oikein, mikään ei ole oikein! Vaakalaudalla on koko elämämme. Olemme hyvissä käsissä, kun seuraamme Jumalaa, joka on antanut meille kaiken. Meidän ei tarvitse arvailla asioita.

Tee Jumalan nimi tunnetuksi

Daniel rakasti perhettään tarpeeksi huutaakseen Jumalalle: "Me olemme syntiä tehneet." Daniel tunsu syvästi, koska omasi Jumalan rakkauden!

Emme saa sallia rakkautemme väljähtyä pintapuoliseksi. Olemme Kristuksen morsian. Osa Kristuksen ruumiin jäsenistä on kääntynyt pois aviomiehestään. Lisäksi löytyy maailman ihmisiä, joilla kaikilla on mahdollisuus syntyä lapsiksi Jumalan perheeseen. Olemmeko motivoituneita saavuttamaan koko Jumalan perheen–jopa tällä hetkellä pelkäästään potentiaaliset jäsenet? Jeesus Kristus kuoli *koko ihmiskunnan* puolesta. Onko rakkautemme yhtä syvä?

Danielin rukous jatkuu 9:6: "Emmekä ole kuulleet sinun palvelijoitasi, profeettoja, jotka puhuivat sinun nimessäsi kuninkaillemme, ruhtinaillemme ja isillemme ja kaikelle maan kansalle." Laodikean ongelma on, että he kieltäytyvät kuulemasta Jumalan sanomaa ja hyväksymästä Jumalan hallitusta. Laodikealaisten ongelma ei ole hallituksen löytäminen, vaan että he eivät hyväksy hallitusta.

"Sinun, Herra, on vanhurskaus, mutta meidän on häpeä, niinkuin se on tänä päivänä Juudan miesten ja Jerusalemin asukasten ja koko Israelin, läheisten ja kaukaisten, kaikissa maissa, joihin sinä olet heidät karkoittanut heidän uskottomuutensa tähden, jota he ovat sinulle osoittaneet" (jaa 7). Vaaditaan nöyryyttä, mikä laodikealaisilta puuttuu, kuunnella, mitä Kristus opettaa. Laodikealaiset ovat uskottomia Jumalalle–he ovat peittäneet Jumalan (ks. myös jae 9).

"Me emme ole kuulleet Herran, meidän Jumalamme, ääntä emmekä vaeltaneet hänen laissansa, jonka hän asetti meidän eteemme palvelijainsa, profeettain, kautta" (jaa 10). Jumala asetti lakinsa heidän eteensä. Jumala teki liiton heidän kanssaan. Kapinalliset tuomitsevat itsensä, sillä heidän pitäisi olla tietoisia asioista, joita vastaan he järkelevät.

Jakeet 11–14 sisältävät samankaltaista teknistä, oikeudellista terminologiaa. He ovat rikkoneet Jumalan lakia, miksi Jumala vuodattaa heidän päälleen kirouksia. Kaikki nämä ennustukset ovat käymässä toteen.

Huomaa jae 15: "Ja nyt, Herra, meidän Jumalamme, joka toit kansasi pois Egyptin maasta väkevällä kädellä ja teit itsellesi nimen, niinkuin se vielä tänä päivänä on: me olemme syntiä tehneet ja olleet jumalattomat." Oli aika, jolloin seurakunta teki todella Jumalalle nimen. Nyt, koska niin moni on tehnyt petollisia tekoja Jumalaa vastaan, *meidän tehtävämme on tehdä Jumalalle nimi*. Jos emme saata Jumalan nimeä tunnetuksi, tuomitsemme oman historiaamme. Jumala saattoi meidät pois Egyptistä. Mikä maailmassa onnistuu johtamaan meidät takaisin vankeuteen? Saatanan pyrkimys on–että me kaikki käännymme takaisin. Meidän on muistettava, kuka saattoi meidät pois orjuudesta. Tämä on historiaamme. Olemme Jumalalle velkaa koko elämämme. Älä unohda koskaan, että meidät saatiin pois tästä maailmasta jotta voisimme tehdä Jumalan nimen tunnetuksi!

Huomaa, että Daniel käyttää läpi rukouksen termejä "me" ja "meidän". Daniel kantoi huolta lopunajan perheestään, joka oli muodostunut häpeäksi.

"Ja nyt, meidän Jumalamme, kuule palvelijasi rukous ja hänen anomisensa ja valista kasvosi pyhäkkösi ylitse, joka on autiona; Herran tähden" (jaa 17). Pyhäkkö on tänä lopunaikana jälleen autiona. Jumalan täytyi nostaa esiin uusi työ jatkaakseen työtä, jota ei olisi pitänyt koskaan lakkauttaa.

"Herra, kuule, Herra, anna anteeksi, Herra, huomaa ja tee tekosi itsesi tähden, älä viivyttel, minun Jumalani; sillä sinun kaupunkisi ja sinun kansasi ovat sinun nimisiä otetut" (jaa 19). Tunnistatko, kuinka Daniel rukoili sydämensä pohjasta? Työ oli hänen elämänsä! "Herra", hänanoi, "*huomaa ja tee tekos!*" Ihmiset, joita kutsuttiin Jumalan nimellä, olivat lakanneet toimittamastajokapäivistä.

"Ja kun minä vielä puhuin rukouksessa, tuli se mies, Gabriel, jonka minä olin nähnyt ennen näyssä, kiiruusti kiitän minun tyköni ehtoouhrin aikana" (jaa 21). Tämä on edelleen temppeleikieltä. Arkkienkeli, joka lensi pikaisesti Danielin tykö, suhtautui työhön yhtä kiireellisesti kuin Daniel–ja vielä kiireellisemmin! Aivan kuten meidän tulee myös suhtautua.

Kuinka suuren määrän ilmestystä Jumala aikoo antaa jatkossa tälle pienelle seurakunnalle? Kuinka kiireellinen on ilmoitus? Jumala on asettanut lukuisat palapelin palaset paikoilleen. Toimitaan yhtä kiireellisesti kuin Jumala!

Kun sinä aloit rukoilla, lähti liikkeelle sana, ja minä olen tullut sitä ilmoittamaan; sillä sinä *olebtollinen* [tai *suuresti rakastettu*]. Käsitä siis se sana ja ymmärrä näky" (jaa 23). Jokainen tätä ilmoitusta toimittava on otollinen ja suuresti rakastettu! Läpi kirjan näemme, kuinka innokkaasti arkkienkeli toimittivat tehtävänsä Jumalalta. Huomaamme, että Daniel omasi samankaltaisen asenteen, tahdon saavuttaa suuria Jumalalle. Tällainen kunnianhimo ei ole väärin–niin kauan kuin toimit Jumalan puolesta.

Hengellinen sodankäynti

Dan. 10:1 ilmoittaa, että Danielille annettu näky "on totuus ja merkitsee suurta vaivaa" – paremmassa Moffatt-käännöksessä "todellinen ilmoitus suuresta konfliktista". Profetia koskee suurta konfliktia. *Lange's Commentary* otsikoi Danielin näyn nimikkeellä "suuri ahdistus". Kyseessä on näky väkivallasta, sodankäynnistä ja verenvuodduksesta. Sodankäyntiä käydään koskien Jumalan ilmestyksestä! Pidämmekö Jumalan ilmestystä yhtä suurena arvossa kuin saatana?

Ilm. 12:7 kertoo tänä lopunaikana taivaassa saatanan ja Miikaelin enkeleineen välisestä käydystä sodasta. Miikael oli voitokas ja heitti suurien lohikäärmeen alas maapallolle. "Ja kun lohikäärme näki olevansa heitetty maan päälle, ajoi hän takaa sitä vaimoa, joka oli poikalapsen synnyttänyt" (Ilm. 12:13). Saatana on heitetty alas! Sota tapahtui H. Armstrongin kuoleman aikoihin. Saatana hyökkäsi sitten ensimmäiseksi seurakuntaa vastaan. Näemme kaikkialla todisteita hyökkäyksestä; Jumalan omat ovat hajautuneet häpeällisesti.

Jumala tahtoo, että tiedostamme Dan. 10:1 käsittelevän suurta hengellistä sotaa. "Niinä päivinä minä, Daniel, murehdin kolmen viikon päivät. ajan. Herkullista ruokaa minä en syönyt, ei liha eikä viini tuli minun suuhuni, enkä minä voidellut itseäni öljyllä, ennenkuin kolmen viikon päivät olivat loppuun kuluneet" (Dan. 10:2–3). Daniel paastosi kolme viikkoa. Hän tiedosti osallistuvansa hengelliseen, titaaniseen sotaan.

"Ensimmäisen kuun kahdentenkymmenentenä neljäntenä päivänä minä olin suuren virran, Hiddekelin, rannalla. Minä nostin silmäni ja näin, ja katso: oli eräs mies, puettuna pellavavaatteisiin ja kupeet vyötetäin Ufaan kullalla. Hänen ruumiinsa oli kuin krysolitti, hänen kasvonsa olivat kuin salaman leimaus, hänen silmänsä kuin tulisoihdut, hänen käsivartensa ja jalkansa kuin kiiltävän vasken valke; ja hänen sanojensa ääni oli kuin suuren kansanjoukon pauhina" (jakeet 4–6). Ilmaantui Jumalan piirteitä muistuttava voimallinen enkeliolento.

Daniel yksin näki näyn, mutta hänen kanssaan olevat miehet valtasi suuri pelko, ja miehet pakenivat (jaa 7). Daniel kalpeni ja pyörtäi. "Ja katso, käsi kosketti minua ja ravisti minut hereille, polvieni ja kätteni varaan. Ja hän sanoi minulle: Daniel, sinä otollinen mies, ota vaari niistä sanoista, jotka minä sinulle puhun, ja nouse seisomaan, sillä minut on nyt lähetetty sinun tykösi. Ja hänen puhuessansa minulle tämän sanan minä nousin vavisten" (jakeet 10–11). Arkkienkeli Gabriel lähetettiin Danielin luokse, joka nousi vapisten kunnioituksen vallassa pystyyn.

"Ja hän sanoi minulle: Älä pelkää, Daniel, sillä ensimmäisestä päivästä asti, jona sinä taivutit sydämesi ymmärrykseen ja nöyryyteen Jumalasi edessä, ovat sinun sanasi tulleet kuulluiksi; ja sinun sanojesi tähden minä olen tullut" (jaa 12). Jumala kuuli Danielin rukouksen jo ensimmäisenä päivänä, mutta jokin hillitsi vastausta! Daniel säilytti kunnioittavan asenteen, rukoili ja paastosi täydet kolme viikkoa.

"Persian valtakunnan enkeliruhtinas seiso vastustamassa minua kaksikymmentäyksi päivää, mutta katso, Miikael, yksi ensimmäisistä enkeliruhtinaista, tuli minun avukseni, sillä minä olin jäänyt yksin sinne, Persian kuningasten tykö" (jaa 13). Arkkienkeli Gabriel selitti tarvinneensa apua arkkienkeli Miikaelilta kyetäkseen toimittamaan Jumalan antaman ilmoituksen. Jumala salli saatannaisen häiriön, halusi Danielin anovan lisää voimaa. Jumala halusi Danielin ymmärtävän, kuinka suurta hengellistä kamppailua, sodankäyntiä, Jumalan ilmoituksesta käydään!

Tuho

Hesekielin kirjan luvut 8 ja 9, kuten Danielein kirjan luku 8, sisältävät Jeesusta Kristusta ja Kristuksen vaimoa–seurakuntaa–parhailaan täyttävän näyn. Luvun 8 vaimo kääntää selkensä miehellensä, luvussa 9 kuvataan Jumalan rankaisua petollisesta teosta.

Dan. 8:11–12 ja Ilm. 12:13 kuvaavat, kuinka saatana hyökkää Jumalan seurakunnan kimppuun ennen suuren ahdistuksen alkamista. Suuren ahdistuksen*aikana* hyökkäys voimistuu huomattavasti. Hesekielin kirjan luku 9 painottaa aikaa *ennen* ahdistusta sekä ahdistuksen *aikaisia* tapahtumia.

"Sitten hän huusi suurella äänellä minun korviini ja sanoi: Tulkaa, kaupungin rankaisijat, ja kullakin olkoon tuhoaseensa kädessään! Ja katso*kuusi miestä* tuli Yläportilta päin, joka on pohjoista kohden, ja kullakin oli kädessä hävitysaseensa. Mutta yksi mies oli heidän keskellään, puettu pellavavaatteisiin ja vyöllänsä kirjoitusneuvot. Ja he tulivat ja asettuivat seisomaan vaskialttarin ääreen" (Hes. 9:1–2). Asiatyhteyks paljastaa, että "miehet" olivat suoraan Jumalalle raportoivia enkeleitä (ks. jae 11). Kuusi teurastusaseineen vaskialttarin ääressä seisovaa enkeliä on aikeissa teurastaa, ei kuitenkaan eläimiä vaan Jumalan syntiä tekeviä omia–erityisesti pastoreita.

Enkelit ovat temppelein "vaskialttarin ääressä". Raamatun monta paikkaa kertoo, että tänä päivänä temppeleli on Jumalan seurakunta. Jumalan enkelit suojelevat joka aika Jumalan tosi valittuja.

Kuvattujen tapahtumien painopiste on lopunaika.

"Mutta Israelin Jumalan kirkkaus oli kohonnut yläpuolelta kerubin, jonka yllä se oli ollut, huoneen kynnykselle ja huusi pellavavaatteisiin puetulle miehelle, jolla oli kirjoitusneuvot vyöllänsä; ja Herra sanoi hänelle: Kierrä kaupungin, Jerusalemin, läpi ja tee merkki niitten miesten otsiin, jotka huokaavat ja valittavat kaikkia kauhistuksia, mitä sen keskuudessa tehdään" (jakeet 3–4). Jerusalem kuvaa koko Israelia, joka on määrät tuhota, ja osa tuhosta tapahtuu jo *ennen* suurta ahdistusta.

Jumala asettaa "merkin" niiden pyhien otsaan, jotka huokaavat ja valittavat Israelissa tehtyjä kauhistuksia. Jumalan omat eivät näe kauhistuksia turvapaikassa. Tämä ajanjakso *orennen* suuren ahdistuksen alkamista.

Ihmiset, jotka huokaavat ja valittavat tekevät Jumalan varoitustyötä. He omaavat suojaavan merkin, jota ei tarvita turvapaikassa suuren ahdistuksen aikana (Ilm. 12:12–14). Kuvattu ajankohta on siis jälleen *ennen* ahdistusta.

Huokaavat ihmiset tarvitsevat *nyt* suojan saatanan pahimmalta vihalt, koska saatana tietää, että hänellä on vain vähän aikaa jäljellä.

"Ja niille toisille hän sanoi minun kuulteni: Kiertäkää kaupungin läpi hänen jäljessään ja surmatkaa. Älkää säälikö, älkää armahtako, tappakaa tytten vanhuset, nuorukaiset, neitsyet, lapset ja vaimot, mutta älkää koskeko keneenkään, jolla on otsassaan merkki; ja *alottakaa minun pyhäköstäni*. Niin he alottivat niistä miehistä, vanhimmista, jotka olivat temppelein edessä" (Hes. 9:5–6). Pahin fyysinen teurastus tapahtuu suuressa ahdistuksessa, mutta hengellinen tuho *ALKAA* Jumalan pyhäkössä–seurakunnassa.

Jumalan omia kuulee parhailaan (2. Tess. 2:10); Jos 95 prosenttia kulkee parhailaan kohti kuolemaa, osa on jo kuollut hengellisesti!

"Ja hän sanoi heille: Saastuttakaa temppeleli ja täyttäkää esipihat surmatuilla. Menkää! Niin he menivät ja surmasivat kaupungissa" (Hes. 9:7). Jumalan huone, seurakunta, on saastainen–nyt–ennen suurta ahdistusta.

Hengellisesti painotettuna temppelein "esipihat" ovat täynnä surmattuja–Jumalan seurakunnassa tänään–kirouksen alainen, ja jäsenet "hukkuvat" parhailaan hengellisesti (Mal. 2:1–4; 2. Tess. 2:10, alkuperäisteksti).

Tempppelin tuhon jälkeen enkelit siirtyvät kaupunkiin, jolloin on suuren ahdistuksen aika.

Kaiken on profetoitu "aloitettavan" Jumalan seurakunnasta. Enkelit *aloittivat* "vanhimmista", seurakunnan pastoreista. Saatana hyökkää Jumalan seurakunnan kimppuun, ja Jumala kiroaa sen! Jumala tuhoaa selektiivisesti. Jumala tarkkaa ja tuo pahan syntiä tekeväälle seurakunnalle (Dan. 9:13–14).

Sääli laodikealaisraukkoja!

Sääli koko Israelia. Suuri ahdistus muuttuu niin pahaksi, että Hesekiel luuli Jumalan tuhoavan koko Israelin! (Hes. 9:8–11).

kaikesta huolimatta Jumala on eniten huolissaan lukuisten laodikealaisten hengellisestä kuolemasta. Jumala haluaa oikaista ja rangaista nyt seurakuntaansa voidakseen säästää seurakuntalaiset suurelta ahdistukselta—ennen kuin on liian myöhäistä!

Päivien lopulla

"Ja minä tulin opettamaan sinulle, mitä on tapahtuva sinun kansallesi päivien lopulla; sillä vielä tämäkin näky koskee niitä päiviä" (Dan. 10:14). Jumala kirjasi tietoa Danielista, tämän paastosta, Herran enkelin edessä pyörymisestä—mitä tarkoitusta varten? Jumala haluaa meidän tietävän, mitä tapahtuu *päivien lopulla*.

Kuka tekee Danielin työtä tänään? Kuka toinen omaa Jumalan ilmoituksen? Suurin haasteemme on tiedostaa *keitä olemme* ja *ketä palvelemme!*

Saatana oli huolestui niin suuresti Jumalan antamasta ilmoituksesta, että yritti pysäyttää sen henkilökohtaisesti! Jumala on antanut meille avaimen ymmärtää näyn ja työtehtävän julistaa näkyä. Kuinka innokkaasti saatana yrittää pysäyttää tänään annetun ilmestyksen? Saatana tekee tänään kaikkensa pysäyttääkseen Jumalan ilmoituksen—alkaen seurakunnasta. Saatana johtaa taistelua meitä vastaan, ja on jo tuhonnut monia.

Jakeista 15–17 opimme, miksi Daniel säilyi vahvana kyeten taistelemaan hengellisessä sodankäynnissä. Daniel pysyi nöyränä vaikka tiesi, että tulevaisuudessa ihmisen kohtalona oli hallita enkeleitä. Daniel vapisi kahden suuren enkeliolennon edessä ja lausui: *Kuka minä olen seisomaan edessänne?*

Ei kestä kauan ennen kuin saatana kykenee horjuttamaan meitä, jos emme polvistu jatkuvasti Jumalan edessä. Emme selviä ilman hengellistä voimaa. Tarvitsemme Jumalan voiman selvitäksemme hengellisessä sodankäynnissä hengissä! Tarkastele historiaa. tarkkaa, mitä Jumalan seurakunnassa tapahtui tänä lopunaikana. Emme selviydy, ellei sisäinen ihmistemme uudistu päivä päivältä (2. Kor. 4:16).

Daniel vastaanotti valtavan voiman. Muista, että Daniel rukoili ja paastosi kolme viikkoa. "Silloin kosketti minua jälleen se ihmisen muotoinen ja vahvasti minua. Ja hän sanoi: Älä pelkää, sinä otollinen mies, rauha olkoon sinulle. Vahvistu! Vahvistu! Ja hänen puhuessaan minulle minä vahvistuin ja sanoin: Puhukoon herrani, sillä sinä olet minua vahvistanut" (Dan. 10:18–19). Daniel rohkaistui. Hän oli otollinen, suuresti rakastettu. Ja niin olet sinäkin. Olemme kaikki suuresti rakastettuja. Rohkaistu tiedosta ja ota vastaan Jumalan voima toimittaa Jumalan mahtavan työ, joka vaatii suunnittelua ja päättäväisyyttä.

Jakeissa 20 ja 21 Gabriel kertoo Danielille tulevista kamppailuista saatanan voimia vastaan. Hänen täytyisi *suunnitella etukäteen* Herkuleen taistelua varten! Jumala yrittää opettaa meille, että myös meidän tulee toimia samoin. Saatana ei anna periksi, ennen kuin Jumala sitoo hänet yliluonnollisella kahleilla.

Jos suunnittelemme etukäteen ja aseistaudumme sillä mikä "on kirjoitettuna totuuden kirjassa" (Jae 21), olemme valmistautuneita. Tämä tarkoittaa loputonta sodankäyntiä, mutta enkeliruhtinas Miikaelin ja Gabrielin mahtavalla avunannolla.

Jatkuu: [Pyhäkkö](#)